

“El PSC hauria de defensar el discurs integrador: un sol poble, un sol país”

Lluís Cabrera (Arbuniel, Jaén, 1954) presideix l'associació Els altres andalusos, formada per catalans d'origen andalús que denuncien els intents que hi ha a Catalunya de crear una comunitat andalusa separada i insisteixen a dir que cal construir la nació catalana amb el suport de tothom, sigui quin sigui el seu origen.

Quin ha estat, al seu parer, el canvi més important que ha experimentat la relació amb la gent de procedència andalusa des de l'aparició del llibre de Paco Candel *Els altres catalans el 1964 fins ara*?

—El més important que hi ha hagut és la barreja, és a dir, s'han fet una gran quantitat de matrimonis mixtos. La gent es va casar, va tenir fills i ara no hi ha una separació.

—Els fills i néts de la primera immigració estan plenament integrats?

—Sí. Aquesta barreja ha contribuït a la cohesió d'aquest país. Un exemple molt important de l'arrelament a la terra d'acollida és el fet que els nostres avantpassats estan enterrats aquí.

—S'han superat els prejudicis vers les persones que no parlen català?

—Els prejudicis s'han superat, tot i que encara queda un sector del morro fort que pensa que la culpa del retrocés de la llengua catalana la té la gent que va venir de fora.

—La concentració d'immigració a l'entorn de Barcelona ha creat, amb el pas del temps, una altra Catalunya, més sensible vers el fet català?

—Es evident. Hi ha certs barris que, amb el permís de la gent que hi viu, s'haurien d'enderrocar i construir-los d'una altra manera. En alguns barris de l'anomenada perifèria viure-hi és terri-

ble, hi cal una inversió en serveis socials enorme. I en aquests llocs, és clar, el tema de la llengua no és prioritari.

—Els joves d'aquests barris, fills de les migracions dels anys seixanta, es poden sentir, com a França, exclosos d'un projecte nacional comú?

—Hi ha una part que sí. En alguns llocs hi ha la percepció que la societat del consum, i també el fracàs escolar, no ha permès la inclusió social. Però hi ha una altra part que a través de la universitat ha progressat.

—El fet que la immigració hagi portat els seus fills a la universitat catalana és un senyal d'integració?

—Això ha estat molt positiu. Els pares volien feina per ells i una carrera per als fills. La socialització que representa que tothom pugui anar a la universitat, amb la barreja que això comporta, ha estat un element cohesionador important, que va fer sortir molts joves del gueto, trobar gent diferent i parlar diferents idiomes.

—En el llibre d'*Els altres andalusos* s'assenyala com a factor que va evitar la fractura social a Catalunya el fet que el Partido Socialista Andaluz (PSA) no prosperés...

—El pobre resultat del PSA l'any 1980 va mostrar el fracàs d'un intent de dividir la gent segons el seu lloc de naixement. El problema, però, és que la desaparició del PSUC va fer que l'ele-

ment cohesionador que representava aquest partit passés a mans del PSC-PSOE, que no té la mateixa consciència nacional. La ferida es podia haver curat, però l'any 1982 es va muntar la Federación de Entidades Culturales Andaluzas de Catalunya (FECAC), que va recollir les cendres del foc que havia intentat encendre el PSA.

—Hi ha actualment aquest risc de fractura social a Catalunya?

—És clar. Quan els mitjans de comunicació, referint-se a la Feria de Abril, parlen d'una festa dels andalusos a Catalunya, estan mostrant una possible comunitat andalusa a Catalunya, i això, evidentment, pot crear una fractura social. Si la Junta de Andalucía crea una "Delegación para las comunidades andaluzas en Cataluña, Baleares y Valencia", vol dir que Manuel Chaves, a banda de reconèixer els Països Catalans, té la percepció que hi ha una fractura social i que hi ha d'haver una persona que faci d'intermediària entre les autoritats i els andalusos que viuen a Catalunya.

—Quin interès té el president andalús a fer aquesta tasca de mediació?

—És una qüestió de mala consciència. La Junta de Andalucía pensa que aquí té fills escampats i fotuts i que ha de fer alguna cosa per ells. També, dins el PSC-PSOE hi ha un sector que intenta fer veure que la gent d'ascendents andalusos de Catalunya estem dins d'una novena província andalusa.

—El PSC busca rèdits electorals?

—Penso que sí, tot i que al meu parer això no dóna vots. Hem sol·licitat una entrevista amb Manuela de Madre per demanar-li que porti a terme el discurs que va fer a Madrid quan va defensar l'Estatut, un discurs inclusiu i integrador: d'un sol poble, un sol país. És el discurs que el PSC-PSOE hauria de defensar, però que una part no el fa, sinó que a través de l'anomenat *Colectivo Crisol* potencia una diversitat que no reconeix una identitat compartida.

—Com valora la tasca feta per Jordi Pujol en matèria d'immigració al llarg dels 23 anys de presidència?

—Pujol es va equivocar fent un pacte amb la FECAC. Tenien por de l'abstenció electoral.

—Què opina de les campanyes de la Generalitat per fomentar l'ús del català?

—És legítim que el Govern català, davant la situació que hi ha als patis de les escoles, es preocupi per mantenir una llengua minoritària.

—Vostè ha dit que hauria preferit que Mayte Martín hagués cantat en català l'Onze de Setembre...

—L'error de la consellera Tura va ser voler justificar que s'havia de posar una quota en castellà a l'acte de l'Onze de Setembre. Els artistes s'escullen per la seva qualitat. La Mayte Martín, que parla català millor que jo, podia haver valorat què significa l'Onze de Setembre.

—En general, pensa que s'afrenta bé el nou fenomen migratori?

—En aquest moment, per exemple, hi ha partits polítics que munten sectorials segons el lloc d'origen, cosa que estratègicament és un error. Això comporta l'aplicació del model FECAC a altres col·lectius. Hem d'eliminar el paternalisme i la mala consciència.

—El nou projecte d'Estatut i, en concret, les competències en immigració solucionaran les necessitats derivades del nou fenomen migratori?

—Aniria molt millor. Els altres andalusos demanem que no es toqui ni una coma del projecte d'Estatut, perquè tenim l'esperança que solucionarà moltes d'aquestes necessitats.

—Vostès defensen que es pot ser català i andalús alhora...

—És perfectament possible. Jo he collit lliurement ser català perquè em sento profundament andalús. Som iguals perquè som diferents, i aquesta diferència és la que fa trempar la gent.

Xevi Camprubí

Destapa el millor de tu mateix.

Catalunya
País de grans vins

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de la Vinya i el Vi